

Naš pán není doma, ani naša paní,
jele se do Brna pro drahý koření,
vrata vtevřeny, mečem založený,

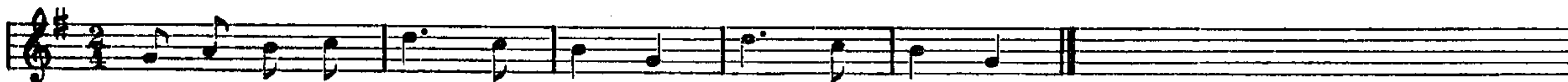
kdo se toho dotkne,
hned mu hlavo hotne.
Požete, požete.

Na to celá první řada probíhá vyzdviženými oněch dvou rukama. Leč poslední z té řady od oněch dvou zachycen bývá. A to se tak dlouho vede, až všickni pochyceni byli kromě dvou, kteříž rolu proměnice zdviženými rukama veškeru ostatní shluklou řadu propouštějí.

Podobná jest: na Němce

Sestoupnou děvčata do kola a drží se za ruky; dvě ale v kole běhají, jedna druhou honíce. Když ta onu chytne, tedy ji vystrčí z kola do řady děvčat a nyní opět jiná děva honí tu ostalkyni. Při tom ostatní děvčata zpívají:

2186.

Při - šel ti k nám z Pou - zran Ně - mec, z Pou - zran Ně - mec.

Přišel ti k nám [: z Pouzran Němec, :]
chcel, abych mu pletla věnec.
Jakpak bych mu věnec pletla,

ještě růža nerozkvítla,
dcerky milé, roztomilé!

Když ji byla chytila, tančí s ní a všechny v kole tančí, též zpívajíce tutéž píseň jak při Pletavé. P l e t a v á jest hra, při nížto chasa mladá do kola sešedší a chytanouci se poskakuje; brzo však pustíc se část proplétá se, až přijde dvě každé k sobě zádama; na to část druhá pohýbá se pro rozplet. Při tom zpívá se jak výše:

Pletla sem, pletla sem, přepletala sem
červeným, zeleným, bílým harasem.

Dyž bylo půlnoci, zavolala sem:
Staň, milý, roztomilý, už dopletla sem.

5. Chůze s medvědem

U outerý masopustní, ponejvíce večer, někde i na škaredou středu, chodí chasa mužská s medvědem. — Hlavní osoby při tom jsou tři: Medvěd neb opice tak jmenovaný, celý hrachovinou obložený; pak chasník, oblečený v ženské šaty a tak opoutaný, že mu toliko oči viděti; třetího mají husara, t. j. chasníka, přistrojeného za husara, který na místo koně má dvě říčice, zpředu jednu, zezadu druhou, šlema k tělu připevněné, z nichžto plachty jdou až na samu zem, aby nohou viděti nebylo. Na přední »hřečici« má uvázanou hlavu kouskou (obyčejně sotor slámou nastrkaný) a na ní ohlav; v ruce pak drží stihel, v druhé palaš a šablu, a tak chodě jezdití zdá se. Takto chodí po dědině s hudbou od domu k domu, doprovázeni od jiných chasníků 5 nebo 6 v šatech obyčejných, kteřížto poslední, když všickni do domu vešli, říkají:

2187.

Skákej, skákej, medvěde,
čert pro tebe pojede
s drátovaným měchem,

stojí za vořechem,
s drátovaným talířem,
budeš v pekle malířem —

pak provádějí své rozvery, smýkají s medvědem atd.

Porovnej s tím, co Uojc. I. 261—263 píše o podobných rozverách v čas tentýž v starodávném Mazovší. — Jinde samotný takový do hrachovin povázaný člověk »hřebenář« po vsi chodí, blátem šplíchaje a volaje: Staré baby na hřebeň a mladé ženy na rožeň; baby hany té mstí, ve vodě ho omákajíce.

Ue Ulachovicích, v Bánově a vůbec v Dolsku slovenském zvou to babkováním, že mají při tom šátky nazad uvázané jak babky; jinde to zvou choděním po škárkách. Zpívají pak tam v sednici tuto píseň skočnou při ní poskakujíce (náp. pod. č. 2177):